

بسمه تعالی

موضوع: کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداری‌ها

گرد آورنده: وحید بارانی

مقدمه:

عوارض یکی از منابع مهم درآمدی شهرداری‌ها محسوب می‌شوند. تنوع و گستردگی عوارض و قوانین و مقررات گوناگونی که در این رابطه به تصویب رسیده است اختلاف شهرداری و مودی را اجتناب ناپذیر نموده است. به نحوی که قانونگذار مرجع مستقلی را برای رسیدگی به این امور پیش بینی کرده است. این مرجع از نمایندگان وزارت کشور - دادگستری و شورای اسلامی شهر تشکیل یافته است. که این مرجع را کمیسیون ماده ۷۷ می‌نامند. اجراء آراء کمیسیون ماده ۷۷ به وسیله اجراء ثبت و از طریق صدور اجرائیه انجام می‌شود.

صلاحیت و حدود رسیدگی کمیسیون ماده ۷۷:

رسیدگی به اختلافات بین مودی و شهرداری در مورد عوارض در صلاحیت کمیسیون ماده قرارداد. و این که کمیسیون مذکور در چه محدوده‌ای می‌تواند وارد رسیدگی شده و تصمیم‌گیری نماید بستگی به محدوده ای دارد که در آن محدوده عوارض وضع گردیده است. کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداری فاقد آئین نامه دادرسی خاصی است و در این ماده نحوه ابلاغ دعوت از مودی و شهرداری و امکان یا عدم امکان حضور آنان ذکر نشده است. نکته قابل ذکر دیگر این که همان گونه که در متن ماده ۷۷ قانون شهرداری به صراحت قید شده است صلاحیت کمیسیون تشخیص بدهی مودی در مورد عوارض شهرداری است، لذا در صورتی که شهرداری مستند و مستدل به قوانین عوارضی را محاسبه نموده باشد و مودی دلیل قانونی بر رد دلائل ارائه شده از سوی شهرداری ارائه ننماید، کمیسیون نمی‌تواند آن را تخفیف و یا تشدید نماید. طبق ماده ۷۷ قانون شهرداری: "رفع هرگونه اختلاف بین مودی و شهرداری در مورد عوارض به کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارت کشور و دادگستری و انجمن شهر ارجاع می‌شود و تصمیم کمیسیون مزبور قطعی است. بدهی‌هایی که طبق تصمیم این کمیسیون تشخیص شود طبق مقررات اسناد لازم الاجرا به وسیله اداره ثبت قابل وصول می‌

باشد اجرای ثبت مکلف است بر طبق تصمیم کمیسیون مزبور به صدور اجرائیه و وصول طلب شهرداری مبادرت نماید، در نقاطی که سازمان قضایی نباشد رئیس دادگستری شهرستان یک نفر را به نمایندگانی دادگستری تعیین می نماید و در غیاب انجمن شهر انتخاب نماینده انجمن از طرف شورای شهرستان به عمل خواهد آمد." با عنایت به مراتب عنوان شده شرح وظایف کمیسیون ماده ۷۷ به شرح ذیل است :

۱- رفع اختلاف بین مؤدی و شهرداری برسر موضوع عوارض. «بدیهی است رسیدگی به اختلافات خارج از موضوع عوارض در صلاحیت کمیسیون مذکور نیست» که اخیرا با توجه به مصوبه شورا بهای خدمات نیز شامل آن می باشد.

۲- تقسیم بندی شکایات مؤدی برای طرح در کمیسیون های مذکور، وظیفه دبیر خانه کمیسیون است.

۳- تنظیم دعوتنامه به مؤدیان برای شرکت در کمیسیون های موضوع قانون، وظیفه دبیرخانه کمیسیون است.

۴- رسیدگی به شکایات و خواسته های مؤدیان از وظایف کمیسیون و تجدید جلسه در صورت تشخیص کمیسیون برای ارائه مدارک و ادله جدید از وظایف دبیرخانه کمیسیون است.

۵- صدور رأی قطعی حضوری یا غیابی توسط کمیسیون

۶- ابلاغ تصمیم کمیسیون به مؤدی و سازمان ذی ربط (واحد اجرای وصول) که از وظایف دبیرخانه کمیسیون است.

۷- از زمان اعلام ابلاغیه ، اعطای مهلت ۱۵ روزه برای تعیین تکلیف و عدم مراجعه منجر به صدور اجرائیه اداره ثبت به منظور توقیف اموال مؤدی می گردد .

۸- توقیف اموال مؤدی با حضور نماینده شهرداری، نماینده دادستانی و نماینده اداره ثبت و تعلق مبلغ ربع عشر و نیم عشر اجرایی به اداره ثبت که بر عهده مؤدی است .

۹- تعیین حفظ اموال توسط اداره ثبت به منظور نگهداری اموال توقیفی تا زمان ارزیابی و مزایده

۱۰- چنانچه در هر یک از مراتب فوق، مودی برای تعیین تکلیف مراجعه کند و وجه نقد واریز یا چک صادر شود به منزله تعیین تکلیف قطعی تلقی شده و گواهی تعهد پرداخت و ختم پرونده به اجرای ثبت ارسال می گردد.

صلاحیت ذاتی

رسیدگی به اختلافات بین مؤدی و شهرداری در مورد عوارض در صلاحیت ذاتی کمیسیون ماده ۷۷ قرار دارد. ماهیت حقوقی عوارض با سایر مطالبات شهرداری از قبیل جرایم تخلفات ساختمانی، مطالبات ناشی از خسارت به اموال شهرداری، تاخیر در انجام تعهدات تفاوت دارد. از این جهت کمیسیون در رسیدگی به اختلاف اخیر الذکر صلاحیت رسیدگی ندارد. نظریه شماره ۶۵۳/۷ مورخ ۱۳۷۷/۹/۲۲ اداره حقوقی قوه قضاییه بر این معنا تاکید دارد که به عنایت به مادتين ۷۷ و ۱۰ قانون شهرداری وظیفه کمیسیون رفع اختلاف، صرفاً اتخاذ تصمیم نسبت به اختلاف بین مؤدی و شهرداری است و غیر از رسیدگی به اختلاف و صدور رای وظیفه دیگری ندارد چنانچه مؤدی پس از ابلاغ رای عوارض مورد تایید کمیسیون را نوعاً نپردازد شهرداری باید به استناد رای مزبور از طریق اجرای ثبت نسبت به وصول طلب خود اقدام کند.

صلاحیت محلی

صلاحیت محلی کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداری تابعی از قلمرو جغرافیایی شهرداری است که در حوزه آن مستقر گردیده است. در اینکه محدوده قانونی شهر تحت صلاحیت کمیسیون ۷۷ قرار دارد جای تردید نیست. لیکن در خصوص شمول صلاحیت کمیسیون در حریم قانونی شهر با نظرات مختلفی مواجه هستیم. از یک سو با عنایت به حکم صریح ماده ۳ آئین نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض به وسیله شورای اسلامی شهر بخش و شهرک که بیان می دارد. عوارض در موضوع این آئین نامه از اماکن واحدهای صنفی، تولیدی خدماتی صنعتی و هر گونه منابع درآمد دیگری قابل وصول است که محل استقرار در مورد شهرها، محدوده قانونی شهر موضوع تبصره ۱ ماده ۴ قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب ۱۳۶۲ و در مورد روستا و بخش محدوده موضوع ماده ۶ و ۱۲ قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری که به تصویب هیات وزیران رسیده باشد یا برسد و در مورد شهرک ها محدوده ای است که به تصویب کمیسیون موضوع ماده ۱۳ آئین نامه مربوط به استفاده از اراضی احداث بنا و تاسیسات در خارج از محدوده قانونی و حریم شهرها مصوب ۱۳۵۵ رسیده باشد. عوارض مصوب شورا در حریم شهر اجراء شدنی نیست.

از سوی دیگر برخی اعتقاد دارند قوانین و مقررات و مصوبات قانونی مورد عمل شهرداری ها با توجه به عموماً قانون شهرداری ها در محدوده های شهرداری ها در محدوده های شهری و تا منتهی الیه حوزه استحفاظی و حریم شهرها معتبر است منتهی الیهی که شهر بدون توجه به حدود ثبتی و عرفی املاک واقع در محدوده شهری پایان می یابد. از این رو دامنه ی اجرایی تعرفه های عوارض تصویبی تحت هر عنوان مقید به داخل محدوده های فوق است و نسبت به خارج از آن تعمیم و تسری نمی یابد. بالطبع تمام نقاط و اماکنی که با هر نوع کاربری در فضا و داخل محدوده های توصیفی واقع شوند بالاجبار از نظامات و مقررات شهرداری تبعیت می نمایند به همین اعتبار، مصوبات عوارض شهرداری ها با توجه به استقلال شخصیت حقوقی آن ها ، فقط در محدوده های مصوب مورد عمل خود، معتبر بوده و قابلیت اجرائی داشته و خارج از آن مجوزی ندارد.

در حال حاضر رای وحدت رویه شماره ۲۶۸/۷۹۰ مورخه ۱۳۸۱/۱/۱۴ تا حدودی به مباحث نظری خاتمه داده است. این رای بیان می دارد: " قانونگذار در مقام تامین بخشی از هزینه های مزبوط به انجام وظایف مقرر در ماده ۵۵ قانون شهرداری از جمله ارائه خدمات عمومی در قلمرو جغرافیایی شهر وضع و وصول عوارض را با شرایط قانونی تجویز کرده است. نظر به اینکه شهرداری تکلیفی در ارائه خدمات عمومی خارج از محدوده قانونی شهر ندارد بنابراین تمسک به تبصره ۴ ماده ۴ قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری که در مقام تعریف حوزه شهری بر اساس نقاط تابع حوزه ثبتی و عرضی واحد وضع شده است و مطالبه عوارض از کارخانجات واقع رد خارج از محدوده قانونی شهر خلاف هدف و حکم مقنن در باب وضع عوارض و وصول و مصرف عوارض و خارج از حدود اختیارات قوه مجریه در وضع مقررات دولتی است بدین جهت ردیف ۱۳ از بند ۳۸۸ مصوبه شماره ۱/۳/۳۴/۴۴۱۰ مورخ ۶۶/۳/۲۶ وزارت کشور که با استفاده از حوزه شهری موجب توسعه دایره شمول قانون گردیده است به استناد قسمت دوم ماده ۲۵ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می گردد. به نظر می رسد باید بین دو محدوده خارج از شهر یعنی حریم و محدوده خارج از حریم شهر قائل به تفاوت شد. اخذ عوارض از مشمولین واقع در حریم شهر قابل توجیه است زیرا بر اساس بند ۱۰۰ و ۱۰۱ قانون شهرداری ، شهرداری مکلف به صدور پروانه ساختمان و تفکیک اراضی واقع در محدوده است. به عبارت دیگر قانون ، شهرداری را مکلف به ارائه نوعی از خدمات در این محدوده قانونی شهر و شهرک های صنعتی اخذ عوارض توجیه قانونی ندارد و بالطبع کمیسیون ماده ۷۷ نیز در این گونه مناطق صلاحیت رسیدگی ندارد.

مراحل مقدماتی تشکیل پرونده و ارجاع به کمیسیون ماده ۷۷

۱- شناسائی مودی

در این مرحله مودیانی که به شکلی از پرداخت عوارض محل فعالیت و غیره خودداری کنند تعیین و مکاتبه اولیه جهت پرداخت عوارض و بدهی معوقه ابتدا طی نامه به ایشان ارسال می‌گردد.

۲- محاسبه عوارض

در صورت عدم مراجعه پیرو نامه با فرصت یک هفته یا ۱۰ روز پیش آگهی ارسال می‌گردد که در آن میزان عوارض سالیانه حق فعالیت و غیره به همراه جرایم در آن مشخص گردیده که مودی مکلف به پرداخت آن می‌باشد.

۳- ابلاغ عوارض به مودی

۴- ارسال پرونده به کمیسیون

تشکیلات و تعداد کمیسیون ماده ۷۷

کمیسیون ماده ۷۷ در شهرداری تشکیل گردیده و دارای شخصیت حقوقی مستقل از شهرداری و بر اساس ضوابط و مقررات مبادرت به صدور رای می‌نماید. تصمیمات کمیسیون مزبور قطعی است و بنابراین ضرورتی برای تشکیل بیش از یک کمیسیون وجود ندارد ولی در صورت نیاز به تشکیل بیش از یک کمیسیون به دلیل حجم پرونده‌ها ایجاد کمیسیون متعدد منع قانونی ندارد. بدیهی است این کمیسیون‌ها به عنوان بدوی و تجدید نظر تلقی نمی‌گردد بلکه در عرض یکدیگر قرار دارند. بررسی‌ها نشان می‌دهد که در اغلب شهرداری‌ها در صورتیکه مودی اعتراضی نسبت به میزان عوارض یا نحوه محاسبه آن داشته و درخواست رسیدگی نماید. کمیسیون جهت رسیدگی به اعتراض مودی تشکیل می‌گردد در حالی که با توجه به ظرفیت کمیسیون ماده ۷۷ که به عنوان مرجع حل اختلاف مودی و شهرداری است، شهرداری‌ها نیز می‌توانند در صورت داشتن مطالبه عوارض از مودیان و اختلاف حاصله یا عدم پرداخت و تمکین به عوارض قانونی از سوی مودیان مراتب را پیش آگهی و در کمیسیون طی مراحل نمایند. براساس این دیدگاه دبیرخانه کمیسیون ماده ۷۷ در شهرداری

بندرعباس فعال تر شده و با تشکیل جلسات متعدد با واحدهای درآمد و شهرسازی مناطق اهمیت و لزوم پیگیری اصولی عوارض مورد مطالبه شهرداری بندرعباس از طریق این کمیسیون تبیین گردید، متعاقباً با مشخص شدن لیست مطالبات شهرداری بندرعباس پیش آگهی ها مبنی بر درخواست واریز بدهی مودیان تنظیم و ابلاغ گردید.

دبیرخانه کمیسیون

شناخت دبیرخانه کمیسیون ماده کمیسیون ماده ۷۷ :

- دریافت فرمهای لایحه و پرونده های ارجاع شده به دبیرخانه کمیسیون ماده ۷۷ .
- ثبت و پیگیری لوایح و پرونده واحکام صادره .
- بررسی کارشناسی پرونده های ارجاعی به دبیرخانه کمیسیون ماده ۷۷ و صلاحیت جهت ورود به کمیسیون .
- صدور دعوتنامه جهت دعوت مودی در کمیسیون ماده ۷۷ .
- برنامه ریزی برگزاری کمیسیون ماده ۷۷ و ارجاع و لزوم پرونده ها به کمیسیون ماده ۷۷ .
- صدور رای اولیه .
- صدور رای قطعی در صورت عدم رجوع ارباب رجوع یا عدم پرداخت .
- در صورت عدم پرداخت پرونده ارجاع به اجرای ثبت جهت استعلام می شود.
- بایگانی آراء در سیستم .

دبیرخانه کمیسیون ماده ۷۷ در شهرداری مستقر بوده و معمولاً یکی از کارکنان شهرداری به عنوان دبیر کمیسیون تعیین می گردد که دارای وظائف عمده ای بوده که اعم آن به شرح ذیل می باشد :

۱- انجام تشریفات قانونی به منظور ثبت و تکمیل پرونده های ارجاعی به کمیسیون.

۲- تنظیم تصمیم اعضا کمیسیون به تفکیک هر پرونده.

۳- ابلاغ قانونی آرا صادره از سوی کمیسیون به مودیان و شهرداری

۴- حفظ و نگهداری کلیه مکاتبات اداره و سوابق آرا صادره

۵- شرکت در جلسات کمیسیون و ارائه توضیحات لازم به اعضا

زمان برگزاری جلسات و ساعات آن را دبیرخانه با هماهنگی اعضاء مشخص و برای مودیان دعوتنامه با تعیین تاریخ و ساعت ارسال می گردد. در دعوتنامه ارسالی دقیقاً مشخص می شود که مودی یا نماینده وی با در دست داشتن کارت شناسایی در جلسه حاضر و چنانچه نماینده مودی وکیل رسمی دادگستری باشد بایستی با معرفی نامه معتبر در جلسه حاضر و چنانچه معرفی نامه به همراه نداشته باشد به منزله عدم حضور تلقی می گردد و چنانچه مودی از وکلا باشد رعایت ماده ۱۰۳ قوانین مالیاتهای مستقیم نیز الزامی است . در زمان تشکیل جلسات چنانچه مودی با نمایندگان شهرداری در خصوص نحوه محاسبه و میزان عوارض به توافق نرسد به درخواست مودی یا نماینده شهرداری پرونده جهت کارشناسی به کارشناس رسمی دادگستری ارجاع که این کارشناس با نظر اعضاء تعیین می گردد. پس از درخواست متقاضی جهت ارجاع پرونده به کارشناس رسمی و تعیین کارشناس توسط اعضاء کمیسیون در جلسه بعدی کارشناس دعوت و در جلسه توضیحات لازم توسط اعضاء به کارشناس مربوطه ارائه و چنانچه به مدرکی نیاز باشد تصاویر درخواستی تهیه و تحویل کارشناس می گردد و سپس زمان لازم جهت دریافت گزارش بصورت تقریبی تعیین و پرونده تا اخذ نتیجه در نوبت رسیدگی قرار می گیرد . پس از دریافت نظر کارشناس رسمی طبق دستور کمیسیون ، هزینه کارشناسی به کارشناس پرداخت می گردد لازم بذکر است که هزینه کارشناس طبق ماده ۲۵۹ آئین دادرسی مدنی به عهده متقاضی می باشد. پس از اخذ نظریه کارشناسی طبق ماده ۲۶۰ آئین دادرسی مدنی نظریه به طرفین ابلاغ خواهد شد طرفین می توانند ظرف مدت یک هفته از تاریخ ابلاغ به دبیرخانه مراجعه کنند و با ملاحظه

نظر کارشناس چنانچه مطلبی دارند نفیاً یا اثباتاً به طور کتبی اظهار نمایند. پس از گذشت مدت یاد شده کمیسیون پرونده را بررسی و در صورت آماده بودن اتخاذ تصمیم می نماید. تصمیمات قطعی کمیسیون به مؤدیان ابلاغ و در ابلاغیه مدت زمان مشخص جهت مراجعه به شهرداری و پرداخت بدهی تعیین و چنانچه مؤدی نسبت به پرداخت بدهی اقدام نماید تصمیم کمیسیون به انضمام ابلاغیه و درخواست صدور اجرائیه به اداره ثبت و اسناد ارسال اجرائیه صادر و کارهای اجرایی آن پیگیری می شود. چنانچه در زمان تشکیل جلسه بررسی پرونده که با حضور طرفین برگزار می گردد متقاضی درخواست بررسی مجدد نماید کمیسیون درخواست متقاضی را بررسی و از نماینده شهرداری توضیحات لازم را اخذ می نماید و چنانچه درخواست متقاضی منطبق با موازین قانونی باشد. کمیسیون به کارشناسان دبیرخانه و شهرداری اعلام نماید که با حضور مؤدی به محل مراجعه و گزارشی جدید جهت بررسی به کمیسیون ارائه گردد در بیشتر اوقات این گزارش با امضاء متقاضی کارشناس دبیرخانه و کارشناس شهرداری به کمیسیون ارسال می گردد. پس از ارائه گزارش کمیسیون اتخاذ تصمیم می نماید. کارشناسان دبیرخانه با هماهنگی نماینده شهرداری و مؤدی زمان مشخصی را تعیین و چنانچه نیاز به تهیه مدارک باشد مدارک لازم را آماده و به محل مراجعه و گزارشات لازم را تهیه می نمایند. در بیشترین پرونده های ارجاع شده به کمیسیون با یکبار دعوت از مؤدی و توضیحات طرفین منجر به اتخاذ تصمیم قطعی می گردد ولی در تعدادی از پرونده ها با عنایت به حجم اسناد لازم جهت بررسی ممکن است چندین جلسه دعوت تکرار گردد و بعد منتج به اتخاذ تصمیم گردد. در شهرداری مشهد بعد از افزایش تعداد پرونده های مورد اختلاف و بعضاً نقض تصمیمات کمیسیون در شعب دیوان عدالت اداری و ارجاع آن به کمیسیون همعرض از سال ۱۳۷۸ درخواست تشکیل کمیسیون دوم ماده ۷۷ قانون شهرداریها مطرح و در سال ۱۳۸۰ کمیسیون دوم (هم عرض) در شهرداری مشهد تشکیل و پرونده های نقض شده در کمیسیون دوم مطرح گردید. حق الجلسات اعضاء نیز بر اساس تعداد جلسات بر اساس دستورالعمل شماره ۷۷/۸/۲-۱۳۲۸۵/۱/۳/۳۴/۳ پرداخت می گردد.

رسمیت جلسات

در خصوص این که جلسات کمیسیون با حضور چند نفر از سه نفر اعضا قانونی آن رسمیت می یابد در ماده ۷۷ اشاره نگردیده است اما با توجه به اعتبار «اکثریت آرا» به صورت نصف به علاوه یک می توان نتیجه گرفت که جلسه با حضور هر سه عضو آن رسمیت می یابد اما برای حصول اعتبار رای، اکثریت آرا یعنی حداقل دو رای از سه رای کفایت خواهد کرد. قبل از شروع فعالیت شورای اسلامی شهر و استاندار (بعنوان نماینده وزارت کشور) یک نفر نماینده را به کمیسیون معرفی می نمایند و مدت زمان مأموریت نیز در حکم مشخص بود نمایندگان دادگستری نیز با حکم دادستان عمومی و انقلاب اسلامی شهرستان بندرعباس معرفی و مدت مأموریت آن نیز مشخص می باشد.

طبق دستورالعمل وزارت کشور زمان برگزاری جلسات کمیسیون بایستی حتماً در وقت غیر اداری باشند دستورالعمل شماره ۱۲۲۸۵/۱/۳/۳۴/۳ مورخ ۱۳۷۷/۸/۲ صراحتاً اعلام نموده که:

- جلسات بلااستثناء خارج از ساعات اداری تشکیل شده و حضور بالاتفاق اعضاء کمیسیون به هنگام اتخاذ تصمیم الزامی است.
- رأی اکثریت معتبر است و رأی اقلیت نیز می بایستی مستدل درج شود.
- هر ۹۰ دقیقه حضور در جلسه ، یک جلسه محسوب می شود.
- چنانچه جهت بررسی دقیق تر موضوع نیاز به بازدید یا ملاقات با متقاضی باشد انجام این امر جزء وظایف کمیسیون بوده و حق الزحمه به آن تعلق نمی گیرد.
- صدور حکم با رعایت کامل حدود شرعی و قانونی خواهد بود.

تعداد جلسات ماهیانه در این بخشنامه در هر شهرداری متناسب با حجم کار و پیشنهاد شهردار و تأیید استاندار خواهد بود. بعد از تشکیل شورای اسلامی شهر و روستا ، شورای اسلامی شهر از میان اعضاء خود ، یک نفر را به عنوان نماینده شورای اسلامی شهر در کمیسیون ماده ۷۷ با امضاء و حکم رئیس شورای شهر تعیین می گردد. دبیر کمیسیون با حکم معاون شهردار تعیین و زیر نظر مدیریت درآمد انجام وظیفه می نماید پرونده های ارجاعی قبل از طرح در دبیرخانه کمیسیون از نظر شکلی بررسی و چنانچه مالکین یا مؤدی

مشخصات کامل نداشته باشد و یا نحوه محاسبه مشخص نباشد پرونده به مرجع ارسالی عودت تا پس از رفع نقص مجدد به دبیرخانه ارسال گردد.

نحوه صدور آراء کمیسیون ماده ۷۷

آراء کمیسیون مزبور قطعی است و بدهی هایی که طبق تصمیم این کمیسیون تشخیص داده شود طبق مقررات اسناد لازم الاجرا به وسیله اداره ثبت قابل وصول می باشد. اجرای ثبت مکلف است طبق تصمیم کمیسیون ماده ۷۷ به صدور اجراییه و وصول طلب شهرداری مبادرت نماید. در نقاطی که سازمان قضایی نباشد رئیس دادگستری شهرستان یک نفر را به نمایندگی دادگستری تعیین می نماید و درغیاب انجمن شهر انتخاب نماینده انجمن از طرف شورای شهرستان بعمل خواهد آمد.

اجرای ، اجراییه کمیسیون ماده ۷۷

دایره اجرای ثبت مفاد اجراییه را به متعهد ابلاغ می کند و متعهد مکلف است ظرف ده روز مفاد آن را اجراء نماید و اگر خود را قادر به اجراء اجراییه نداند ظرف همان مدت صورت جامع دارایی خود را به مسئول اجرا بدهد و اگر مالی ندارد صریحاً اعلام کند. البته شهرداری می تواند قبل از انقضای مدت فوق تقاضای تأمین طلب خود را از اموال متعهد بنماید. در این صورت دایره اجراء ، بلافاصله پس از ابلاغ اجراییه معادل موضوع سند لازم الاجرا از اموال متعهد بازداشت می کند. البته تمامی اموال متعهد را نمی توان بازداشت کرد زیرا برخی از اموال مصداق مستثنیات دین بوده و قابل بازداشت نمی باشد.

منابع و ماخذ:

- ۱- احتشامی ، حسین ، « قانون شهرداری ها پس از چهل سال » ، ماهنامه شهرداری ها ، شماره ۵ ، مهر ماه ۱۳۷۸ ، ص ۲۶-۲۹
- ۲- کامیار ، غلامرضا ، حقوق شهری و شهر سازی، تهران انتشارات مجد، چاپ چهارم
- ۳- منصور- جهانگیر، قانون شهرداری ها، ۱۳۸۳، تهران، نشر دیدار
- ۱- منصور - جهانگیر، مجموعه کامل قوانین و مقررات شهرداری ۱۳۹۰، تهران نشر شاهین
- ۲- منصور- جهانگیر، قانون مجازات اسلامی، ۱۳۸۵، تهران، نشر دیدار
- ۳- مدنی- جلال الدین، آئین دادرسی مدنی، ۱۳۸۱، تهران، نشر میزان